

SANATHANA SARATHI, VELJAČA 2014. GODINE

BOG JE UTJELOVLJENJE SVIH IMENA I SVIH OBLIKA

Bhagavānov govor održan 24. kolovoza 1996. godine

Kako netko može spoznati načelo istinskog Sebstva (ātman) ako mu srce nije čisto? Samo oni čije je srce čisto mogu doživjeti načelo ātmana. Poslušajte, vi odvažni sinovi Bhārate!

(Teluški stihovi)

Čovjek danas nije u stanju razumjeti što je ljudsko, što je životinjsko, što je demonsko, a što je božansko. Međutim, jako je lako razumjeti razliku između ta četiri obilježja. Ljudskost predstavlja kombinaciju tijela, uma i istinskog Sebstva (ātman). Što je onda srodno životinjskom? Slijediti samo fizičke potrebe, zaboravljajući pri tome um i ātmana je životinjsko. Oni koji teže za ispunjavanjem želja tijela i uma, zaboravljajući na ātmana su demonski. Oni koji doživljavaju blaženstvo ātmana, zaboravljajući pri tome tijelo i um su božanski. Ako čovjek ne može postati božanski, barem bi trebao nastojati živjeti kao ljudsko biće ne spuštajući se na razinu životinje ili demona.

Sve duhovne vježbe koje provodite s vezani uz tijelo, po svojoj su prirodi privremene. Samo one duhovne vježbe koje provodite čista uma, smatrajući pri tome tijelo kao instrument, dovest će do trajnih rezultata. Um je temelj cijeloga svijeta (*mano mūlam idam jagat*). Um prožima cijeli univerzum. On je beskrajan. Ne postoji mjesto do kojega um ne bi mogao doprijeti. Trebali biste razumjeti prirodu uma uz pomoć tijela. Čisti um nije ništa drugo već Brahman.

Mudrac Uddalaka pokušao je prenijeti znanje o ātmanu svojem jedinom sinu Śvetaketuu na velik broj različitih načina. U to vrijeme nije bilo većeg učenjaka od Uddalake, ali ipak je poslao svojega sina drugomu učitelju na školovanje. Sin će se uvijek odnositi prema svojem ocu kao prema ocu, a ne kao prema duhovnom učitelju (*guru*). Tako dugo dok se odnosi prema njemu kao prema svojem ocu, on od njega ne može učiti kao što bi učio od duhovnoga učitelja (*guru*). Uddalaka je poslao svoga sina drugomu učitelju da bi razvio osjećaj poštovanja prema svojem duhovnom učitelju i od njega nešto naučio. Kada se Śvetaketu vratio po završetku obrazovanja, Uddalaka ga je upitao što je naučio od svoga duhovnog učitelja. Śvetaketu je rekao: „Ja sam naučio načelo Brahmana.“ Zatim ga je njegov otac upitao: „Što je to što si naučio o Brahmanu?“ Śvetaketu mu je odgovorio: „Naučio sam da Brahman prožima sve.“ Uddalaka je na to svojem sinu rekao: „O, nezalico jedna! Reći samo

kako Brahman prožima sve nije dovoljno. Trebao bi usvojiti praktično znanje umjesto pukog ponavljanja onoga čemu te je tvoj duhovni učitelj poučio.“

*Može li netko postati hrabar samo time što će vitlati mačem?
Može li netko postati glazbenikom samo time što će držati vīnu
u svojoj ruci?*

(Teluški stihovi)

Studenti nauče nešto malo i onda se time jako hvale. To je njihova slabost. Nije primjereno studentu da se hvali. Kako bi prenio praktično znanje svom sinu, Uddalaka mu je rekao: „Sine, idi unutra u kuću i donesi u čaši malo vode i malo šećera.“ Śvetaketu je učinio kao što mu je bilo rečeno: „Stavi šećer u vodu i rastopi ga,“ rekao je Uddalaka. Śvetaketu je usipao šećer u vodu i dobro ga promiješao sve dok se nije potpuno rastopio. Zatim mu je Uddalaka rekao: „Reci mi sada gdje je šećer?“ Śvetaketu je pokušao vidjeti ga, ali šećer nije bio vidljiv. Uddalaka je rekao: „Stavi ruku u vodu i pokušaj izvaditi šećer iz nje.“ No, kada je Śvetaketu stavio svoju ruku u vodu, nije mogao izvaditi šećer iz nje. Rekao je: „Oče, šećer nije moguće vidjeti, a isto tako ga ne mogu uzeti u ruku.“ Zatim je Uddalaka rekao: „Ti si šećer donio u svojoj ruci, vidio si ga svojim očima i usipao si ga u vodu. Ali, sada ga ni ne možeš vidjeti svojim očima, niti ga možeš zahvatiti svojom rukom. Pogledaj onda gdje se šećer nalazi?“ Śvetaketu nije imao odgovor na to pitanje svojega oca. Zatim je Uddalaka zatražio od njega neka dvije kapljice vode stavi na svoj jezik. Nakon što je stavio vodu na jezik, Śvetaketu je rekao: „Oče, šećer je ovdje, nalazi se u vodi.“ Uddalaka ga je opet upitao: „Nalazi li se šećer na površini vode ili na njezinom dnu, ili je prisutan u cijeloj vodi?“ Śvetaketu je rekao da je šećer prisutan u cijeloj količini vode.

Doživite slatkoću božanskosti

Ovo je načelo jedinstva. Kako je moguće doživjeti slatkoću božanskosti koja je prisutna svuda u ovoj beskrajno velikoj kozmičkoj posudi? Vi ju ne možete vidjeti svojim očima niti ju možete zahvatiti svojom rukom. Moguće ju je samo doživjeti. Ta slatkoća božanskosti prisutna je na dnu, na površini i u cijelom prostoru te kozmičke posude. To znači da je cijeli kozmos prožet slatkoćom božanskosti. Studenti! Vi biste trebali razumjeti tu istinu i širiti ju po svijetu. Isto tako, božanskost je svojstvena čovjeku. Zato biste sve vaše misli, riječi i djela trebali biti prožeti slatkoćom božanskosti. Sve što vaša osjetila mogu zamijetiti trebalo bi biti slatko. Njegove usne, lice, oči, osmijeh i cjelokupno Njegovo biće prožeto je slatkoćom. U stvari, Gospod Madhura utjelovljena je slatkoća. Ta slatkoća predstavlja suštinu jednote. Ako govorite grubo, to znači da nema slatkoće u posudi vašega tijela, u njoj je samo voda. U vama postoji božanskost, ali ju vi niste u stanju vizualizirati. Koji je razlog

tomu? Razlog je taj što vas je napala bolest ega i vezanosti. Kada obolite od malarije, tada će vam se čak i ono što je slatko činiti gorkim. Manjkavost leži u vašem jeziku, a ne u slatkoći. Isto tako, božanskost prožima cijelo vaše biće. Vi to niste u stanju spoznati zato što je vaš um zaražen egom i vezanošću. Sve što činite, činite to iskreno. Nije dovoljno ako nešto radite mehanički, u sve što činite morate uključiti i svoj um. Ono čemu vas Svami uči nije namijenjeno čovjeku već umu. Tek kada um izravno usvaja učenje, ono će u njemu i ostati. Od kakve je koristi slušati jednim uhom, a nakon toga pustiti da na drugo uho iziđe van? Svaki posao koji obavljate činite čista srca. Dobra djela pružaju mentalnu čistoću. Uključite se u svete aktivnosti koje pružaju dobrobit drugima. Smatrajte služenje društvu kao služenje Bogu. Istina je jedna, ali su ju mudraci opisivali kao da ih je mnogo (*ekam sat viprāh bahudhā vadanti*). Možete Ga nazivati bilo kojim imenom kao što je Allah, Isus, Zaratustra, Rāma, Krišna i drugim. No, Bog je jedan.

Ispravno koristite svoja osjetila

Dat ću vam jedan mali primjer. U vašem je tijelu prisutno načelo života. Isto životno načelo prožima cijeli krvotok. Krv je jedna, srce je jedno, a isto tako je jedno i životno načelo. No, ako u svojoj ruci držite slatkiš laddu, možete li znati kakav je njegov okus? Ne. Vi ćete osjetiti kakav je njegov okus tek kada ga stavite u usta. Ista je krv prisutna u ruci kao i na jeziku. Ali, jedino je jezik taj koji može doživjeti i okusiti slatkoću. Uši imaju sposobnost da čuju, ali one ne mogu vidjeti. Oči mogu vidjeti, ali ne mogu čuti. Nos može osjetiti miris, ali ne može učiniti ništa drugo. Tako je svakom dijelu tijela dodijeljen poseban zadatak koji može ispuniti, a čovjek je taj koji bi svoja osjetila trebao koristiti na ispravan način. No, čovjek danas zloupotrebljava svoja osjetila. Zašto vam je Bog dao jezik? Hrana je namijenjena održavanju tijela. Bog upozorava čovjeka: „Dragi moj! Koristi svoj jezik kako bi uzimao samo čistu i posvećenu hranu. Pokvarit ćete želudac budete li jeli bilo što samo zato što imate jezik, zube i želudac.“

Bog vam je dao želudac da biste uzimali zdravu hranu i živjeli zdravim životom. Zato jedite samo ono što će vaše zdravlje održavati dobrim. Zašto vam je, onda, Bog dao nos? On kaže: „Dragi moj! Dao sam ti nos kako bi ti pomogao u postupku udisanja i izdisanja koji je neophodan za održavanje tvoga života.“ No, čovjek ne dozvoljava nosu da obavlja svoju dužnost na ispravan način. On postaje ovisan o ušmrkavanju burmuta. Zašto je Bog čovjeku dao nos i što čovjek s nosom čini? Čovjek postaje žrtvom mnogih bolesti kada zloupotrebljava svoja osjetila. Rođenje u ljudskom liku bit će posvećeno samo kada čovjek koristi svoja osjetila na primjeren način u svakom trenutku. No, na žalost, čovjek danas ne nadzire svoja osjetila. Vi možete osvojiti Božju milost i blagonaklonost (*anugraha*) samo kada provodite nadzor nad osjetilima (*indriya*

nigraha). Zato, ako težite za Božjom milošću, trebali biste provoditi nadzor nad osjetilima.

Znate li zašto vam je Bog dao ruke? Je li vam ih dao samo zato da biste napunili želudac? Znate li zašto vam je Bog dao stopala? Mislite li da vam je Bog dao stopala da biste išli bez cilja uličicama i puteljcima? Znate li zašto vam je Bog dao uši? Jesu li one namijenjene tomu da slušaju isprazna ogovaranja? Ne, nikako. Svaki dio tijela i svaki osjetilni organ koji nam je Bog dao namijenjen je za svetu svrhu. Trebali bi ih koristiti na ispravan način i doživjeti jednotu. Samo tada možete okusiti slatkoću božanskosti.

Studenti su to mogli zapaziti u svojem hostelu. Kuhar donosi čili, sok, tamarind i kokosov orah. Ako te sastojke samo izmiješa, to neće imati nikakvog okusa. Ali, ako sve te sastojke zajedno izdrobi u mužaru, oni će postati pikantna smjesa koja je jako ukusna. List betela je zelene boje, orah betela je smeđ dok je cvijet lipe bijel. Kada ih izmiješate i žvačete zajedno, vaš će jezik postati crven. Isto tako, kada se dobre misli, dobre osobine i dobra djela međusobno upotpune, to će vam pružiti doživljaj božanskosti. Iako su Šiva i Višnu obilježeni različitim imenima i oblicima, oni predstavljaju isto božansko načelo.

Thyagaraja je pjevao: „O, ume! On je ostvario svoj cilj.“ Što je to što je on ostvario? On je spoznao božanskost koja je svojstvena čovjeku. Thyagaraja je rekao: „Ja sam spoznao božansko načelo Rāme.“ Molio je: „O, Rāma! Život postaje stvaran i smislen samo kada netko vidi Tebe, igra se s Tobom i kreće se s Tobom, stalno u Tvojim blizini.“

*O, ume! Možeš li meditirati o Śri Rāmi, Raghurami, Srungara Rāmi?
Tko zna kakvu je pokoru Kausalya provodila prije nego je mogla poljubiti
Gospoda u Njegove blistave obraze! Tko zna kakvu je pokoru Kausalya
provodila!
Tko zna kakvu je pokoru provodio Daśaratha prije nego je pozvao
Gospoda: „O, Śri Rāma, dođi ovamo!“ Tko zna kakvu je pokoru provodio
Daśaratha!*

(Teluški stihovi)

Na kraju je rekao: „O, Rāma! Kakvu je veliku pokoru provodio ovaj Thyagaraja da može provoditi svoj život u miru pronasavši utočište uz Tvoja lotosna stopala? Ta slatkoća Tvoje božanske prisutnosti meni je dovoljna u ovom životu.“ Na taj je način Thyagaraja skladao mnoge pjesme, objašnjavajući blisku i nerazdvojnu vezu koju bi poklonik trebao razviti s Bogom. Božanskost je prisutna ne samo u ljudskim bićima nego i u svim živim bićima.

Nemojte primjećivati razlike između različitih imena i oblika Boga kao što su Rāma, Krišna, Višnu, Īšvara i druga. Opće je vjerovanje da Brahma stvara, Višnu održava, a Šiva razara, ali svi su Jedno. Ovdje, ondje i posvuda, kamo god pogledali, postoji samo jedno božansko načelo ātmana. Iako se uši,

nos, usta, ruke i stopala razlikuju jedni od drugih, oni čine isto tijelo. Slično tomu, Bog je utjelovljenje svih imena i oblika.

Pretvorite svoje srce u Božji hram

Studentima će možda ova priča biti poznata. Učitelj je poveo četvoricu slijepih dječaka do slona i zamolio svakoga od njih da opiše kako slon izgleda. Jedan je dječak položio svoju ruku na trbuh slona i rekao: „Učitelju, slon izgleda kao veliki zid.“ Drugi je učenik dotaknuo nogu slona i rekao: „Učitelju, slon izgleda kao stup.“ Treći je dječak dotaknuo uho slona i rekao: „Učitelju, slon izgleda kako lepeza.“ Četvrti je dječak držao slona za rep i zaključio: „Učitelju, slon izgleda kao konopac.“ Ono što je svaki od njih spoznao bilo je ispravno s njegove točke gledišta. Istina je da trbuh slona izgleda kao veliki zid, da njegove noge izgledaju kao stupovi, a njegova uha kao lepeze. No, svaki dio tijela sâm za sebe ne može se nazivati slonom. Slon je sklop svega toga. Slično tomu, vi ne biste trebali misliti kako su Rāma, Krišna, Isus i Zaratustra različiti jedan od drugoga. Oni predstavljaju različite oblike iste božanskosti. Svatko bi trebao pokušati spoznati to načelo jedinstva ne ostavljajući mogućnost bilo kakvoj vrsti različitosti.

Bog je jedan. On je Vrhovno biće. On je velik. Ne postoji nitko tko bi bio veći od Boga. On je prisutan u svakome i u svima. Vi možete sebe smatrati ljudskim bićem na temelju vašega fizičkoga tijela. No, čvrsto vjerujte da je Bog prisutan u vama. Tu istinu poučavala je i Mīrā. Ona je rekla: „Krišna, moje je srce Tvoj hram. Ti iz njega ne možeš izaći.“ Bog boravi u srcu svakoga i svih. Zato, postupno razvijte vjeru, ja sam Bog, ja sam Bog. Zaokupite se božanskim aktivnostima zato jer je vaše tijelo Božji hram. Tijelo je hram, a onaj koji u njemu boravi je Bog. Vaše je srce svetište. To srce se ne odnosi na fizičko srce. Fizičko srce samo predstavlja glavnu telefonsku centralu. Ono se nalazi s lijeve strane vašeg tijela. Ali duhovno srce (*hridaya*) nalazi se s desne strane. Studenti izgovaraju vedsku mantru: „*Neelatoyadamadhyasthad Vidyullekheva Bhasvara* (Blistav kao zraka munje koja je rasparala plave kišne oblake).“ Isto kao što ćete uočiti blistavu munju među tamnim oblacima, tako i životno načelo isijava između devetog i dvanaestog kralješka vaše kralježnice. To se naziva i *Vidyullekha*. Zahvaljujući prisutnosti toga životnoga načela u kralježnici, udovi mogu funkcionirati. Zato spoznajte istinu da je Bog prisutan posvuda. On se ne nalazi ni u jednoj drugoj, udaljenoj zemlji. Međutim, da biste doživjeli Njegovo prožimanje svega, trebali biste slušati Svamijeva učenja, provoditi ih u djelo i uživati u blaženstvu. Vaša će glad biti utažena ako uzimate hranu, a ne ako ju samo gledate. Što je to što biste trebali učiniti da biste hranu, koja je poslužena na tanjuru, stavili u vaš želudac? Trebali biste zaposliti svoju ruku i usta. Tek će tada hrana stići do vašega želuca. Slično tomu, Svami vam poslužuje hranu u obliku Njegovih učenja u posudi vašega srca. Trebali biste pokušati jesti „hranu“

koja vam je poslužena koristeći se žlicom intelekta. Tek će vam tada ta hrana pružiti snagu i ispunjenje.

Nemojte postati rob svojih osjetila

Studenti!

Osjetila bi trebala biti vaše sluge. Vi biste trebali biti njihov gospodar. No, nažalost, čovjek danas postaje rob svojih osjetila. Veliki je poklonik pjevao: „Ja bih trebao postati sluga svih slugu, ja bih trebao služiti sluge Gospoda.“ U stvari, osjetila bi vam trebala biti podložna. Izložiti ćete se velikoj opasnosti ako postanete sluga vaših osjetila. Nikada ne biste trebali slijediti savjet koje vam daju vaše sluge. To će vas dovesti u veliku opasnost. Kaikeyi je bila voljena žena kralja Daśarathe i kćer kralja Kekeye. Tako velika dama kao što je bila Kaikeyi izgubila je slavu i poštovanje zato što je uzimala u obzir riječi svoje sluškinje Manthare. Hoćete li danas među ženama pronaći ijednu koja nosi ime Kaikeyi ili Manthara? Manthara je bila ona koja je izgovarala pogubne riječi, a Kaikeyi ih je slušala. Zato nitko ne želi nositi njihovo ime. Slično tomu, osjetila su vaši robovi. Ako vas mame da slijedite predmete njihovih želja, istoga trena biste ih trebali utišati riječima: „Zašuti i sjedi.“ Na taj način trebali biste disciplinirati svoja osjetila. Samo takva osoba može postati hrabra (*dhīra*), odvažna (*vīra*) i plemenita (*gambīra*). To je pravi gospodar. Vi biste trebali postati gospodarom, a ne slugom svojih osjetila. Čiji biste sluga vi trebali postati? Trebali biste postati sluga Boga. U stvari, vi sami ste Bog. Postupno razvijte tu vjeru. Kada svatko razvije tu vjeru, cijeli će svijet biti ispunjen mirom i sigurnošću. Tada vam neće biti potrebno izgovarati molitvu *samastā lokah sukhino bhavantu* (neka sva bića svih svjetova budu sretna)! Kada razvijete takvu vjeru, sasvim je prirodno da će zavladati mir i sreća u ovom svijetu. Štoviše, ne biste trebali moliti da samo ljudi u Indiji budu sretni. Cijeli je svijet poput velike palače u kojoj su Indija, Amerika, Rusija, Kina i druge zemlje različite sobe. Svaka je zemlja poput sobe u toj velikoj palači. Ako se uputite u hotel s pet zvjezdica, tamo ćete vidjeti velik broj soba. Isto tako, postoji velik broj soba u toj palači koju predstavlja svijet. Što je to što odvaja jednu sobu od druge? To su zidovi. Ako uklonite zidove, tada će nastati samo jedna velika dvorana. Jednotu je moguće doživjeti samo kada se uklone različitosti.

*Vi postajete Ja, a Ja postajem vi,
Kada mi postanemo jedno, to je istinsko znanje.
Kada se dvojnost nadiđe i spozna jednota,
Ego i vezanost prestaju postojati.
Bog je neuništiv (akšara), ali je On isto tako prisutan u uništivom (kšara).
Kada se spozna vječna istina o uništivosti i neuništivosti,
Um se nadilazi i doživljava jednota.*

*Bog je izvan područja privida (māyā), a isto tako je i uzrok privida.
Kada se ukloni veo privida, otkriva se božanskost.*

(Teluški stihovi)

Svatko bi trebao razumjeti ovu istinu. Čak i jednostavne riječi mogu prenijeti duboke istine. Narod je podložan velikom gubitku kada ljudi uočavaju različitosti. Evo jednog primjera. Na tijelu postoje različiti udovi. Ako se ruka odreže od tijela, koliko će krvi, koja je zajedničko vlasništvo cijeloga tijela, biti izgubljeno i koliko će tijelo oslabiti! Na isti način ne bi smjelo biti ni najmanje različitosti između ljudi u zemlji. Svi bi trebali ostati ujedinjeni. U jedinstvu je velika snaga. Možete li izvesti bilo koju stvar samo jednim prstom? Ne. Možete učiniti bilo što samo kada se svih pet prstiju udruži zajedno. Jedinstvo predstavlja veliku snagu. Ja ću završiti govor blagoslivljajući vas da razvijete duh jedinstva i učinite svijet sretnim i naprednim.

(Bhagavān je završio Svoj govor bhajanom „*Manasa Bhajare Guru Charanam...*“)

- Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu, 24. kolovoza 1996. godine

Prestićna nagrada dodijeljena Sri Sathya Sai mobilnoj bolnici

Sri Sathya Sai mobilnoj bolnici dodijeljena je prestićna nagrada „CNBC TV18's India Healthcare Award 2013“ dana 23. prosinca 2013. godine na svečanosti održanoj u Taj Palace hotelu u New Delhiju. Dr. Narasimhan, ravnatelj Sri Sathya Sai mobilne bolnice i gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade otišli su u New Delhi i primili ovu nagradu za zaštitu zdravlja, „Commendation for Inovation in Transforming Lives“, iz ruku dr. Menotek Singh Ahluvalie, predsjednika Odbora za planiranje Indije kao znak priznanja za nesebično služenje koje je provelo više od 400 liječnika i stotine drugog medicinskog osoblja, uključujući i mnoštvo nesebičnih Sai dobrovoljaca kojim su omogućili kvalitetnu medicinsku pomoć najsiromašnijima od siromašnih na njihovom kućnom pragu u selima okruga Anantapur u državi Andhra Pradesh.

SPEKTAKULARNA DOGAĐANJA SPORTA I KULTURE

Godišnji susret sporta i kulture Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova

Godišnji susret sporta i kulture predstavlja glavni događaj u kalendaru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje (SSSIHL) i Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova koje je utemeljio i njegovao Bhagavān Baba. Ove se godine susret odvijao tijekom pet dana, od 11. do 15. siječnja 2014. godine u Prasanthi Nilayamu.

Godišnji sportski susret - 11. siječanj 2014. godine

Sportski susret koji se održava 11. siječnja svake godine predstavlja vrhunac intenzivnih priprema u trajanju od mjesec dana kojima se predstavljaju atletske i akrobatske vještine, ovladavanje izvođenjem kulturnih plesova i sličnih sposobnosti studenata iz svih kampusa koji su u sastavu Sveučilišta i Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova.

Šarolik i odvažan prikaz odvijao se u Božanskoj prisutnosti ispred okupljenog mnoštva - više od 10.000 gledatelja - koji su sjedili u prostoru za gledatelje na Sri Sathya Sai Hill View stadionu. Nastupi su bili podijeljeni u dva dijela, jutarnji dio programa i poslijepodnevni dio programa.

Ove je godine jutarnji dio programa započeo u 8.00 sati kada je Bhagavānov automobil, na kojem je bila prekrasna fotografija Bhagavāna, u pratnji studenata na motorima dočekan uz izraze dobrodošlice u izvedbi ženskog orkestra puhačke glazbe iz kampusa u Anantapuru koji je u sastavu Sveučilišta. Slijedila je dobrodošlica koju su izrazili kapetani ekipa sa Sveučilišta, dok je Bhagavān bio u pratnji „Slow March Squad“, posebne skupine koju je predvodio orkestar puhačke glazbe iz kampusa u Prasanthi Nilayamu koji je u sastavu Sveučilišta. Kada je Bhagavān u veličanstvenoj povorci stigao do Shanti Vedike, pozornice na kojoj su stariji članovi Sai ustanova i Zaklade u društvu pozvanih gostiju sjedili u Božanskoj prisutnosti, skupina studenata koji pjevaju Vede izvela je obrednu dobrodošlicu uz Poornakumbham dok je prorektor zajedno sa starijim članovima Sathya Sai obrazovnih ustanova uputio pozdrave Bhagavānu.

Prolazak povorke i polaganje prisege sportskih susreta

Prolazak povorke predstavlja poseban prizor. Uvježbanost, usklađenost i prijateljstvo koje vlada među članovima povorke odražava se u njezinom

kretanju. To predstavlja veličanstven prizor. U pratnji ženskog i muškog orkestra puhačke glazbe koji pripadaju Sveučilištu, studenti Sai obrazovnih ustanova koračali su od sjevernog kraja stadiona i okupili su se ispred Shanti Vedike da bi prenijeli svoje pozdrave i iskazali poštovanje Bhagavānu. Slijedilo je podizanje zastave Sveučilišta, a polaganje uobičajene prisege sportskih susreta slijedilo je nakon toga. Upaljena je sportska baklja za 2014. godinu, a maskota u obliku letećeg Hanumāna ponijela je njezin plamen do brda na kojem se nalazi kip Hanumāna gdje je upaljen plamen sportskih igara.

Jutarnji program

Studentice iz kampusa u Anantapuru koji je u sastavu Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, izvele su prikaz sportskih događanja. Prva točka njihovog programa bio je ruski narodni ples koji je izveden uz zvukove pjesme „Kalinka Malinka“, ruske narodne pjesme, kojom se slavi ljepota prirode, a izvodi se brzim i ritmičkim pokretima. Slijedio je slikovit prikaz međusobnih mimoilaženja izvedenih u velikoj brzini, različitih formacija, cijelog niza skokova, uključivši i one preko rampa i kroz vatru, izvedenih na motociklima. Svoje su predstavljanje završile formacijom u obliku piramide. Na kraju su studentice predstavile masovnu uvježbanost u stvaranju različitih formacija u obliku rakete pod nazivom „Mystic Whites –Tajnovite bjeline“ u plavim i bijelim bojama.

Studenti iz kampusa u Mudenahalliju, najmlađeg kampusa koji djeluje u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, nastavili su program izvedbom dvije točke. Prva je točka njihovog programa bio prikaz dobro usklađenih vještina vožnje na biciklima. Neke od najzahtjevnijih točaka predstavljale su posebne načine vožnje na jednom kotaču, skokove preko rampe, različite načine zaustavljanja i zečji skok. Kao drugu točku programa izveli su cijeli niz zapadnih plesnih koraka započevši stepom. Ova izvedba, naziva „Umjetnost u pokretu“, predstavila je akrobatske plesne pokrete i simbolične formacije kao što su „Aum Sai Ram“ i slične.

U okviru jutarnjeg programa posljednji su nastupili studenti iz kampusa u Brindavanu koji su svoj nastup započeli inovativnom formacijom naziva „Celestial Rhythms – Nebeski ritmovi“ koja je izvedena na posebno podignutoj konstrukciji. Oni su predstavili i ostale vještine oblikujući formacije kao što su oblik kaskade, balansiranje naglavačke, formacije u obliku trokuta da bi svoj nastup završili formacijom „We Love Sai – Mi volimo Saija“. Sljedeća točka njihovoga programa „Master Strokes – Majstorski udarci“ sastojala se od prikaza različitih vrsta udaraca u igranju kriketa kao što su *sweep shot*, *forward defence* i *hook shot*. Bili su odjeveni u živopisne odore. Posljednja točka njihovog programa pod nazivom „Disaster Management – Upravljanje u kriznim situacijama“ pretvorila se u poučnu lekciju čak i za gledatelje jer su prikazali

simulaciju situacija iz stvarnoga života, kao što je izrada nosila za osobe koje su ozlijeđene kako bi ih se spasilo iz zgrade koja je u plamenu.

Jutarnji je program priveden kraju izvođenjem završne formacije studenata iz kampusa u Brindavanu kojom su izrazili svoju najdublju zahvalnost Bhagavānu nakon čega je slijedilo izvođenje aratija.

Poslijepodnevni program

Poslijepodnevni program započeo je u 16.30 sati obrednom dobrodošlicom iskazanom Bhagavānu koju je izveo orkestar puhačke glazbe iz kampusa u Brindavanu koji djeluje u okviru Sveučilišta, zajedno sa studentima koji polaze Smt. Easwaramma srednju školu na engleskom izvedbom na štulama i polaznicima Sri Sathya Sai osnovne škole izvedbom na koturaljkama.

Prvi je bio nastup polaznika Smt. Easwaramma srednje škole na engleskom. Nazvana „The Secret of Happiness – Tajna sreće“, ova je predstava u obliku plesa upotrijebila metaforu dječjeg sna da bi izrazila radost koja proizlazi iz osjećaja stalne prisutnosti Gospoda. Njihova je izvedba obilovala bojama, akrobatskim vještinama i novim kostimima koji su predstavljali životinje i voće.

Slijedio je cijeli niz prikaza kroz ples i glazbu koje su izveli polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole. Tradicionalni ples koji uključuje gimnastičke vježbe i vježbe na parketu završio je da bi zatim nastupila mala djeca koja su se vrtjela u krug noseći cvjetove lotosa. Umjetnici na koturaljkama koji su predstavili održavanje ravnoteže dok su skakali s rampi, svoj su nastup završili zanimljivom igrom hokeja na koturaljkama.

Slijedio je cijeli niz plesnih točaka. Studentice odjevene u svijetlo plave kostime i osvijetljenim cvjetovima suncokreta završile su svoj ples da bi mogla zatim nastupiti mala djeca koja su izvela Punjabi ples na opće oduševljenje svih gledatelja. Program je priveden kraju izvođenjem završne formacije u kojoj su sudjelovali svi studenti uz pjesmu „Sayeesha Nee Namam Entho Ruchi Ra – Sai, kako je slatko Tvoje ime“.

Tematski ples koji prikazuje ratničke vještine poznat kao Kung Fu Fan ples, izveli su studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti, a koledž za njegovatelje i srodne zdravstvene znanosti nastupio je u sljedećoj točki programa. Nakon toga su izveli točku s lampionima na štapovima bambusa, umjetnički prikaz vještine ravnoteže i upravljanja lampionima koji su obješeni na dugačkim štapovima od bambusa.

Prva točke programa koju su izveli studenti z kampusa u Prasanthi Nilayamu bio je jedan ples. Šarolik prikaz akrobatskih vještina uz održavanje ravnoteže na velikim kotačima izveden je s velikom vještinom i okretnošću. Sljedeća točka programa „Ropes and Rings: Gravitation – Konopci i krugovi: sila teža“ izvedena je na krugovima i konopcima za *bungee* skokove. Konopci

su visjeli s deset metara visoke metalne konstrukcije. Prikazane su različite vrste skokova, slobodnih padova i skokova kroz vatrom zapaljene krugove i slično.

Došlo je vrijeme kada je sunce, koje je zašlo, omogućilo da se pripremi sljedeća točka za koju je bio potreban mrak – „Let Everybody Dance – LED – Neka svi plešu“. Ova inovativna točka programa koja se sastojala od živahnih pokreta koji su podsjećali na kretanje valova, a izvedeni su uz pomoć mačeva i sablji koji su zračili plavu i zelenu svjetlost, završila je usklađenim plesnim koracima u skladu s LED pokretima.

Studenti iz Sri Sathya Sai više srednje škole došli su na red kako bi prikazali svoj program. Prva točka njihovog programa bila je „Gymnastics: Lord of the Rings – Gimnastička vježba Gospodar prstenova“ – oblik gimnastičkih vježbi na parketu u okviru kojih je prikazan prolazak kroz krugove postavljene na različitim visinama koji je podsjećao na ronjenje, skokovi unatrag, koluti naprijed, različite akrobatske vještine i slično. Slijedila je točka pod nazivom „Aerial Acrobats – Vježbači u zraku“ koja je prikazala različite joga položaje koji su izvedeni održavanjem ravnoteže na tri visoka, drvena stupa. Na kraju se 130 studenata doslovno igralo s vatrom. Veličanstveni pokreti koji su nastali usporednim korištenjem zapaljenih štapova, zapaljenih motki i kolutova predstavili su odvažnost koja predstavlja okosnicu svih sportskih i kulturnih susreta Sai obrazovnih ustanova.

Veličanstvena predstava puna boja u kojoj su korišteni osvijetljeni aviončići na daljinsko upravljanje koji su se vinuli u visine i prošarali noćno nebo, potpomognuti vatrometom, što je činilo završnu točku programa prije nego što je Bhagavānu Babi ponuđen Mangala arati u 19.15 sati čime je obilježen kraj današnjega programa.

Predstavljanje kulturnih programa 12. – 15. siječnja 2014. godine

Kao sastavni dio Susreta sporta i kulture 2014. godine studenti koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu i kampuse u Brindavanu, Prasanthi Nilayamu i Anantapuru koji djeluju u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje odigrali su predstave 12., 13., 14. i 15. siječnja. Sve su predstave izvedene tijekom poslijepodneva u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu u Božanskoj prisutnosti.

Priču, koja se vrtjela oko skupine hodočasnika koji su se sreli u Shivapuramu, gradu hramova, prikazala je predstava pod nazivom „Prem Ki Pukar“ u izvedbi studenata Sri Sathya Sai više srednje škole koja je iznijela na površinu vrijednosti koje su čovjeku najpotrebnije u životu kako bi zadobio Božju milost. Poruka predstave prenesena je kroz priču četvorice hodočasnika koji su zajedno došli na hodočašće. Njihove priče i razgovori iznijeli su na površinu suptilnije duhovne vrijednosti, pomažući svakomu od njih (koji su se našli na raskrižju svojih društvenih i duhovnih života) da se okrene u pravom smjeru u životu kroz veću duhovnu svjesnost.

U svojoj su predstavi studenti iz kampusa u Brindavanu prikazali život i poruku sveca Thyagaraje, velikog poklonika Gospoda Rāme, čija je ljubav i potraga za Gospodom urodila tisućama poklonstvenih skladbi koje su obogatile svijet poklonstvene glazbe. Ovaj prikaz predanosti Bogu putem pjevanja (*kirtanam*) ostvaren je kratkim pričama o Thyagaraji. Predstava koja je obilovala prekrasnim pjesmama i plesnim točkama, pretvorila se u audio-vizualno-poklonstveni poklon okupljenom mnoštvu poklonika u predvečerje Makara Sankranti.

Studentice iz kampusa u Anantapuru odigrale su predstavu temeljenu na kratkim pričama (*Chinna Katha*) koje je ispričao Bhagavān Baba u različitim prigodama u Njegovim božanskim govorima. Kroz te priče Bhagavān otkriva najdublju filozofiju na najjednostavniji način. Predstava je izvedena na način kako se izvodi narodna umjetnost uz pomoć lutaka. Mogle su se vidjeti kazališne lutke i ljudi kao lutke u izvođenju predstave. Predstava je imala tri čina, a u svakom su činu osvijetljene značajne ljudske osobine za kojima teže svi poklonici i tražitelji na duhovnom putu. U predstavi su prikazana i dva narodna plesa koje su izvele lutke.

Studenti iz kampusa u Prasanthi Nilayamu izveli su predstavu pod nazivom „Jaya“. Predstava se temeljila na odabranim prizorima iz Mahābhārate. Predstava je prikazala ispitivanje polubožanskih bića podređenih Kuberi, bogu bogatstva (*yakṣa praśna*), igru kockama, Krišnino testiranje Karne u trenutku njegove smrti i Karnino otkupljenje, Draupadi koja oprašta Aśvatthāmi i Mahāpraśthanamu.

Planiranje, scenarije, produkciju, režiju, scenografiju, kostime i cjelokupnu izvedbu svih predstava u cijelosti su napravili studenati pojedinih kampusa i ustanova, bez ikakve pomoći izvana.

Svečanost podjele nagrada – 14. siječnja 2014.godine

Svečanost podjele nagrada u okviru Susreta sporta i kulture održana je u prigodi obilježavanja blagdana Makara Sankranti 14. siječnja 2014. godine u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu.

Svi pehari, trofeji i nagrade koji će biti dodijeljeni studentima bili su izloženi na pozornici i okićeni ukrasima, cvijećem i voćem iz nove berbe, a uz to su, na posljednjem počivalištu Bhagavāna, bile i posebne dekoracije izrađene od svježeg cvijeća.

Program je započeo stvaranjem velike povorke koju je činio orkestar puhačke glazbe Sveučilišta, skupina studenata koji pjevaju Vede i skupna stjegonoša, koja je krenula u 8.00 sati ispred Yajur mandira, boravišta Bhagavāna. Voditelj svečanosti, gospodin Sanjay Sanhi, ravnatelj kampusa iz Brindavana koji djeluje u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, održao je uvodni govor i objasnio značenje svečanosti blagdana Sankranti kao i svečanosti podjele nagrada u okviru Susreta sporta i kulture. Nakon njega je dr.

Kiron Bala Arora, izvanredna profesorica hindija i ravnateljica kampusa u Anantapuru, povukla poveznicu između Godišnjeg susreta sporta i kulture i čovjekova kratkog boravka na Zemlji. Slijedila su kratka obraćanja četvorice studenata, Amrit Prasuthasa, Sai Abhinav Mudaliara, Padma Lalithe, Vijay Saija i Laksmikanth Sharne iz Sri Sathya Sai više srednje škole, kampusa u Mudenahalliju, Anantapuru, Brindavanu i Prasanthi Nilayamu koji pripadaju Institutu. Govori tih studenata predstavljali su svjedočanstvo nepokolebljive vjere u Bhagavāna, uvijek spremnih da učine sve kako bi Ga učinile sretnim.

Svečanost podjele nagrada započela je dodjelom trofeja Rektora utemeljitelja svim Sai obrazovnim ustanovama. Njih je dodijelio prof. Shashidhara Prasad, prorektor SSSIHL. U nastavku programa su popisi pobjednika ponudeni pred Bhagavānova lotosna stopala. Nakon toga su pobjednički trofeji podijeljeni različitim predstavnicima u različitim kategorijama za sve kampuse i Sri Sathya Sai višu srednju školu, gdje su održana natjecanja između pojedinih kampusa, u različitim disciplinama.

U Njegovoj božanskoj poruci koja je slijedila, Bhagavān je naglasio važnost okretanja uma prema Bogu, kao što se i Sunce okreće prema sjeveru na Makara Sankranti. Svečanost je završila podjelom prasadama, nakon čega je u 10 sati izveden arati.

POSVETITE SE BUDNOM ŠTOVANJU BOGA

Iz naših arhiva

PRETVORITE SVAKI TRENUTAK U SVETU PROSLAVU

Utjelovljenja božanskog ātmana!

Istinsko Sebstvo (ātman) predstavlja temelj božanskog života. Tijelo u sebi pohranjuje ātmana. Svjetovni bi život trebao biti u skladu s duhovnim težnjama. Čovjek bi trebao naučiti znanje o duhu zato što danas smatra svoje fizičko postojanje kao jedinom stvarnosti.

Promišljajte o Šivi

Čovjek je proizvod međusobnog djelovanja Vrhovnog bića (*puruša*) i prirode (*prakrti*). Iz toga proizlazi da bi trebao uživati u trajnom blaženstvu Boga i biti vječno blagoslovljen. On se može učiniti božanskim samo promišljanjem o obilježjima Īšvare (Šive). Tri oka Šive predstavljaju tri svijeta (*loka*). Šivin trozub predstavlja prošlost, sadašnjost i budućnost, tri vida vremena. Tri promjenjiva svojstva prirode (*guna*), uravnoteženost (*sattva*), aktivnost (*rajas*) i tromost (*tamas*), predstavljaju likove trojstva – Brahm, u

Višna i Šivu. Tri svijeta, tri vida vremena i tri svojstva (*guna*) na taj način predstavljaju manifestaciju načela Īsvare. Kada se Bog ustoliči u srcu na taj način, čovjek se može uzdići na razinu Boga.

Za dobrobit svijeta Šiva je progutao smrtonosni otrov (*hālāhala*). Isto tako, za dobro svijeta, Šiva je zarobio Gangu u svoje čupave kovrče. Šiva nosi mjesec na svojoj glavi kako bi čovječanstvu podario mir uma. Kada se čovjek oblikuje po uzoru na Īšvaru, on će se osloboditi svih loših sklonosti i ponuditi svijetu ono što je u njemu dobro. To je značenje šovanja Šive. Tek kada čovjek u potpunosti odbaci svoje loše misli, opake želje i pokvarena djela, bit će u stanju preobraziti se u božansko.

Blaženstvo (*ānanda*) je čovjekova prava priroda. No, na žalost, u svojem neznanju i izopačenosti on posvećuje sve svoje vještine, mogućnosti i vrijeme da ga ostvari kroz osjetila usmjerena prema van, umjesto da ga otkrije koristeći intelekt koji ispituje nutrinu i intuiciju. Čovjek očekuje blaženstvo (*ānanda*) u svojoj karijeri, u poslu, u vođenju posla ili poljoprivrede i vjeruje da je zadovoljstvo koje od toga stječe vrijedno uložena truda. No, on može ostvariti trajno blaženstvo kada se njegova karijera promijeni u duhovnu vježbu (*sādhanā*), njegovo upravljanje poslom u tihu smirenost, a njegovo zanimanje za poljoprivredu bude profinjeno u uzgajanje predanosti u dobro izoranom mentalnom polju u kojem nema korova. Čak su i inteligentne osobe dovedene u kušnju zadovoljstvima do kojih može dovesti vanjski napor, više od božanskog blaženstva koje može pružiti unutarnje istraživanje.

Ovu noć posvetite molitvi

Čovjek živi za visoke svrhe, a ne da bi udovoljavao svakom zahtjevu instinkta ili poriva kao što to čine zvijeri. On bi se trebao postaviti u položaj gospodara a ne puzati poput roba. On ima pravo objaviti – Ja sam Šiva (*śivoham*), ja sam neumanjiva punina (*achyuta*), ja sam blaženstvo (*ānanda*). Čim postane svjestan te stvarnosti, lanci koji ga vežu, oni od željeza kao i oni od zlata, otpast će i on će postići oslobođenje (*mokṣa*).

Danas je Šivina noć (*śivarātri*), noć (*rātri*) dobrote, blagosti, dobrostivosti, milostivosti, božanskosti i dobre sreće (*śiva*). To je posebno sveta noć zato što je tijekom nje moguće postići da um olabavi svoju povezanost s čovjekom posvećivanjem te noći molitvi. Mjesec je božanstvo koje je nadležno za um u skladu sa svetim spisima. Um je srodan mjesecu isto kao što su i oči srodne suncu. Šivarātri je određen da se obilježava četrnaeste noći tamne polovice mjeseca, noći koja prethodi novomu, mladomu mjesecu kada je mjesec u potpunom zatamnjenju. Mjesec i um kojim on vlada izuzetno su ograničeni tijekom te četrnaeste noći. Kada se ta noć posveti budnom šovanju Boga, nadvladava se ostatak kolebljivog uma, čime se osigurava pobjeda.

Uz čvrstu vjeru i pročišćeno srce, noć bi trebalo provesti u slavljenju Boga. Ni jedan trenutak ne bi trebalo posvetiti drugim mislima. Vrijeme brzo

leti; kao komad leda koji će se brzo otopiti i otploviti dalje, kao voda koja je u loncu koji propušta, ono nestaje kap po kap. Vrijeme koje je dodijeljeno nečijem životu, otkucat će prilično brzo i trajanje života završit će nekada negdje. Zato budite budni, budite upozoreni, budite spremni i budite svjesni. Potražite utočište kod Gospoda i pretvorite svaki trenutak u svetu proslavu.

- Iz Bhagavānovih govora održanih povodom Śivarātriya

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

SUSRET BIVŠIH POLAZNIKA OSNOVNE ŠKOLE

U predvečerje nove, 2014. godine, bivši polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole u Prasanthi Nilayamu koji su se okupili iz cijeloga svijeta, priredili su izuzetno lijepu i inovativnu audio-vizualnu prezentaciju kako bi iskazali svoju ljubav i zahvalnost božanskom Učitelju, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Započevši svoj program u 17 sati u Sai Kulwant dvorani dana 31. prosinca 2013. godine pjevanjem Sai Gāyatrī, bivši su polaznici, kako žene tako i muškarci, pjevali lijepe i melodiozne pjesme izražavajući svoju ljubav i predanost Bhagavānu i istovremeno prikazivali animirane filmove koji su oslikavali vrijedna i duboka učenja koja im je prenio Bhagavān kroz male i kratke priče (Chinna Katha). Dijelovi audio-snimki Bhagavānovih govora koji su povezani uz djecu koja su polazila osnovnu školu, popraćeni video snimkama njihovih kulturnih programa i sportskih susreta, slijedili su nakon toga, što je dodatno obogatilo program. Program je završio bhajanima koje su isto tako vodili bivši polaznici.

SUSRET BIVŠIH POLAZNIKA INSTITUTA

Više od 400 bivših polaznika Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova došlo je u Prasanthi Nilayama iz svih dijelova svijeta zajedno sa svojim obiteljima kako bi proslavili Novu godinu i izrazili svoju zahvalnost njihovom božanskom Učitelju, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Program ujutro 1. siječnja 2014. godine započeo je u 8 sati pjevanjem Veda, nakon čega je slijedio zadivljujući nastup orkestra sastavljenog od studenata Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje iz kampusa u Prasanthi Nilayamu. Orkestar je izveo izbor od sedam zapadnih i indijskih glazbenih brojeva uključujući i bhajane da bi koncert završili prekrasnim glazbenim brojem u kojem su napravili mješavinu klasičnih indijskih vokalnih skladbi i budističkih napjeva. Mladi, nadareni violinist iz Sri Sathya Sai više srednje škole isto se tako pridružio orkestru u izvedbi posljednja

tri broja. Po završetku ove izvrsne glazbene izvedbe slijedio je zanimljiv govor bivšeg polaznika, gospodina Amitabh Dasgupte. Gospodin Dasgupta govorio je o svojim osobnim iskustvima iz njegovih studentskih dana u božanskoj blizini Bhagavāna i izrazio svoju duboku zahvalnost Njemu na Njegovoj pažnji ispunjenoj ljubavlju i božanskom vodstvu. Jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 9.45 sati.

Sai Kulwant dvorana svjedočila je još jednoj izuzetnoj glazbenoj izvedbi navečer kada su bivši polaznici Instituta izrazili svoje poštovanje Bhagavānu u vidu glazbe. Započevši svoj program u 16.50 sati dobro poznatim glazbenim brojem „Ishwar Hey Allah“, orkestar sastavljen od bivših polaznika izvodio je zadivljujuće glazbene brojeve jedan za drugim i zaokupio pažnju okupljenih poklonika gotovo 30 minuta. Slijedio je veličanstveni plesni nastup Prasanthi plesne skupine. Započevši svoj program molitvom upućenom Gospodu Ganeši (*ganeša vandana*), plesači su nakon toga izveli klasično predstavljanje deset utjelovljenja Gospoda Višnua (*daśāvatāra*), nastavili povorkom Gospoda Rāme „Ramji Ki Nikli Sawari“ koja je bila popraćena Bhagavānovom povorkom s baldahinom. Slijedila je pjesma „Khanda Khandatara“ koju je Svojim glasom otpjevao Bhagavān da bi plesači svoj izvrstan nastup završili s „Dandalayya, Dandalayya Koti Dandalu“, iskazujući milijune pozdrava voljenom Swamiju. Bivši su polaznici nakon toga izvodili poklonstvene pjesme, a slijedio je program bhajana. Veseli novogodišnji program završio je izvođenjem aratija u 19 sati.

NACIONALNA KONVENCIJA BIVŠIH POLAZNIKA BAL VIKAS PROGRAMA I STUDENATA SKUPINE 3

Nacionalna konvencija bivših polaznika balvikas programa i studenata Skupine 3 održana je u Prasanthi Nilayamu 4. i 5. siječnja 2014. godine. Na njoj je sudjelovalo oko 3.000 bivših polaznika balvikas programa i studenata koji su se okupili iz svih dijelova Indije. Visoka kvaliteta prezentacija koju su izveli bivši polaznici balvikas programa i studenti tijekom ta dva dana ukazivala je na to kako je taj duhovni obrazovni program, koji je Bhagavān pokrenuo 1969. godine, bio odgojni i preobražavajući za djecu.

Dana 4. siječnja 2014. godine program je započeo u 16.30 sati pjevanjem Veda u izvedbi polaznika balvikas programa iz države Kerala. Slijedilo je uvodno obraćanje dr. Deepti Upadhyaya, bivšeg polaznika balvikas programa, koji je govorio o balvikas programu kao o božanskoj prilici i napomenuo kako je on imao utjecaja na sve vidove osobnosti polaznika – fizičku, mentalnu, emocionalnu i duhovnu. Slijedilo je skupno izvođenje pjesme - izveli su ju svi sudionici. Nakon toga su tri polaznika balvikas programa održali poticajne govore na temu „Sri Sathya Sai bal vikas – Educare for Loka vikas“. To su bili T. Saisha Rao iz države Madhya Pradesh, Pranay Vidyut iz države Andhra Pradesh i Ritankshi iz države Himachal Pradesh koji su govorili na hindiju,

teluškom i engleskom. (Govor jednog od ovih studenata objavljen je u ovom broju). Po završetku tih poticajnih govora predstavljena je i knjiga na istu temu. Slijedila je dodjela nagrada za izvrsnost izuzetnim bivšim polaznicima balvikas programa. Program poklonstvene glazbe u izvedbi Viveka iz države Madhya Pradesh, bivšeg studenta Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, bio je sljedeća točka programa. Sve je zadivio izvođenjem pjesama „Baaje Muraliya Baaje – Krišnina flauta izvodi zadivljujuću glazbu“ i „Yaad Saiki Aaye – Bolna je uspomena na Saija“.

Dvije zanosne izvedbe čuda od djeteta slijedile su nakon toga. Prva je bila izvedba sedmogodišnjeg Triptaraja koji je nositelj rekorda zapisanog u Guinnessovu knjigu kao najmlađi svirač na tabli, koji je širio valove zanosa širom prostora svojom izvedbom programa koji je uključivao klasične rage i skladbe lake glazbe, „Vaishnav Janato Taine Kahiye“ i „Madhuvan Mein Radhika Nache Re – Radha pleše u Madhuvanu“. Druga je izvedba bila zadivljujući ples koji je otplesala Pooja i njim opčarala sve okupljene kada je plesala na pladnju i na dva bakrena lonca na pladnju sa svjetiljkama na glavi i na rukama. Po završetku njihove izvedbe ta dva čuda od djeteta i umjetnika na dar su dobili šalove. Program prvoga dana završio je izvođenjem aratija u 18.30 sati.

Ranije ujutro dvodnevna je Konvencija svečano otvorena u dvorani Poornachandra u 10.30 sati. Nakon svečanog otvaranja slijedila je zajednička pjesma te govori i plesovi u izvedbi polaznika balvikas programa iz različitih dijelova Indije. Jutarnji je program završio poticajnim govorom bivšeg polaznika balvikas programa, dr. M. Saikumara.

Sri Sathya Sai balvikas svečanost posvećenja tijekom koje su dodijeljene diplome polaznicima balvikas programa koji su završili devetogodišnji program, održana je 5. siječnja 2014. godine. Program je započeo povorkom orkestra u 8.20 sati nakon čega je slijedila plesna izvedba tematske pjesme „Aham Asmi Aham (ja sam ja)“. Zatim se gospodin Nimish Pandya, podpredsjednik Sai organizacije za područje cijele Indije, obratio okupljenima. Navodeći Bhagavānovu izreku, gospodin Pandya je primijetio da je prvi i najvažniji cilj obrazovanja razvoj karaktera pojedinca, što bi moglo dovesti do sklada i mira u obitelji, društvu, narodu i svijetu. Govoreći o zajednici polaznika balvikas programa koja broji pola milijuna, gospodin Pandya je ustvrdio da ovaj pokret napreduje izuzetno naglo. Nakon toga je govorila gospođa Rama Sampath, nositeljica diplome Instituta za Sathya Sai obrazovanje, koja je rekla da je balvikas program taj koji je oblikovao živote tisuća djece putem obrazovanja temeljenog na vrijednostima i duhovnosti.

Slijedila je Sri Sathya Sai svečana podjela diploma tijekom koje su podijeljene diplome polaznicima koji su završili balvikas program u trajanju od devet godina. Dok su polaznici stajali u dvorani, svečanu prisegu kako će podržavati istinu i ispravnost, pročitala im je gospođa Nita Khana, zamjenica nacionalnog koordinatora za balvikas program. Po završetku ove svečanosti

posvećenja, bivši polaznici balvikas programa koji su služili u Bhagavānvim ustanovama, dobili su priznanja i odjeću na poklon.

Dva mlada bivša polaznika i dva starija nakon toga su se obratili okupljenima. Bivši polaznik balvikas programa iz Punjaba, Sathyam bio je prvi govornik koji je pričao o tome kako je naučio lekciju o stropu nad željama od svoje majke, balvikas učiteljice i proslavio svoj rođendan u sirotištu da bi podijelio svoju radost s onima koji su manje sretni. Drugi je govornik bila Shwetha iz države Maharashtra koja je govorila o balvikas programu kao o svjetioniku koji je Bhagavān poklonio polaznicima kako bi prosvijetlio njihov život.

Stariji bivši polaznik, dr. M. Saikumar, tajnik u vladi države Tamil Nadu, obratio se okupljenima. Govorio je o balvikas programu kao o mreži srca. Uvaženi je govornik napomenuo kako bi polaznici trebali slijediti načelo jedinstva i služiti svojim bližnjima i društvu u cjelini. Posljednji je govornik bio glavni gost Konvencije, dr. Ajeenkya D. Y. Patil, koji je bio mišljenja da je ovdje bio samo kao dobrovoljac, sevak, a ne kao glavni gost. Pravi junaci ove Konvencije, rekao je, to su polaznici balvikas programa. Govorio je o starim sveučilištima Nalanda i Takshashila i napomenuo kako je Bhārata uvijek bila poznata kao duhovni div u svijetu te je podijelila svoje znanje sa svima. Na kraju je naveo Bhagavānove riječi i napomenuo kako bi poklonici trebali provoditi u djelo poruku jedinstva koju nam je dao Bhagavān i smatrati cjelokupno čovječanstvo kao jednu obitelj. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 10.30 sati čime je ovaj veliki skup sretno priveden kraju.

THYAGARAJA ĀRĀDHANA MAHOTSAVAM

Blistavi program poklonstvene glazbe pod nazivom „Thyagaraja ārādhana mahotsavam – Velika svečanost iskazivanja poštovanja Thyagaraji“, izveli su studenti i osoblje Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža iz Prasanthi Nilayama 16. siječnja 2014. godine. Program se sastojao od Pāncāratna kriti i kīrtana ovoga legendarnoga sveca i pjesnika te od instrumentalnog dijela. Program koji je započeo Thyagajinom skladbom „Saadhinchene O Manasa“ nastavljen je programom bhajana da bi završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ koji je otpjevao Bhagavān.

13. OBLJETNICA SRI SATHYA SAI INSTITUTA ZA VIŠE MEDICINSKE ZNANOSTI U WHITEFIELDU, BENGALURU

U svečanoj prigodi obilježavanja 13. obljetnice Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti u Whitefieldu, Bengaluru, njegovo osoblje i studenti priredili su jako poučan i zanimljiv program u Sai Kulwant dvorani 19. siječnja 2014. godine.

Program je započeo u 17 sati pjevanjem Veda u izvedbi studentica koje pohađaju Koledž za njegovateljice pri Institutu. Nakon toga je ravnatelj Instituta, dr. Swarna Bharadwaj podnio Godišnji izvještaj o radu Instituta i ustvrdio kako je Institut postigao zadivljujući napredak tijekom prošle godine. Navodeći statističke podatke, uvaženi je govornik rekao kako je bilo obavljeno oko 1.300 kardioloških operacija i 1.800 neuroloških operacija, a pored toga, tijekom prošle godine obavljeno je i oko 78.000 pregleda bolesnika. Sljedeći je govornik bio dr. Prayaag Kini koji je u bolnici kardiolog savjetnik. Rekao je kako Svamijeve bolnice nemaju šaltere za naplatu i odjele za ispostavljanje računa, ali postoji jedan račun koji svatko tko radi u bolnici mora imati, a to je račun koji mora podnijeti Bhagavānu kako bi se postigla izvrsnost u svakom poslu koji obavljaju kao odabrani instrumenti Bhagavānove božanske misije. Posljednji je govornik bila gospođa Pritha Selvakumar, predavačica na Koledžu za njegovateljice. Podsjetila je na to kako je Bhagavān stavljao naglasak na vrijednosti i napomenula kako je jedinstvenost ovoga Koledža za njegovateljice to što je Bhagavān učinio ljudske vrijednosti sastavnim dijelom nastavnoga plana ovoga koledža.

Tri studentice Koledža za njegovateljice dobile su zlatne medalje za zapažene uspjehe koje su postigle. Slijedio je zapažen prikaz narodne umjetnosti u obliku Burra Katha. Započevši svoju izvedbu molitvom upućenom Gospodu Ganeši, tri su izvođača u tradicionalnim kostimima likova iz Burra Katha iskazala zahvalnost Bhagavānu koji je Utjelovljenje Istine i utočište neutješnih. Pjevali su u slavu Gospoda Šive, a nakon toga su opisivali veličanstvenosti bolničke zgrade, da bi nastavili s opisivanjem tri blagodati majke Easwaramme koje su dovele do podizanja bolnica, zdravstvenih ustanova i projekata opskrbe pitkom vodom od strane Bhagavāna. Svoju su predstavu završili izvođenjem dobro poznate pjesme „Humko Tumse Pyar Kitna“ i „Ananda Mey Sai Bhajana“ iskazujući svoju ljubav i zahvalnost Bhagavānu.

Posljednja točka programa bio je jako dojmljiv i poticajan video film pod nazivom „Tamasoma Jyotirgamaya – Iz tame vodi me u svjetlost“. Film je predstavio lijep prikaz djelovanja bolnice kroz priču djevojke iz Assama koja je bila podvrgnuta operaciji na srcu u bolnici i nakon toga je odlučila krenuti na školovanje za njegovateljicu kada se oporavi, posebno naglašavajući kako oni koji su bili dirnuti ljubavlju Bhagavāna odlučuju posvetiti svoj život služenju drugima.

IZGRADNJA NOVOG KRILA OPĆE BOLNICE NAMIJENJENOG VANJSKIM BOLESNICIMA

Kako bi se mogli nositi sa sve većim brojem bolesnika koji dolaze izvana na preglede u njezinih devet odjela, Sri Sathya Sai opća bolnica u Prasanthi Nilayamu upustila se, na svojem zemljištu, u izgradnju novoga krila za vanjske bolesnike. Obred posvećenja zemlje (*bhūmi pūjā*) na kojoj će započeti izgradnja,

obavljen je 26. siječnja 2014. godine u prisutnosti članova Sri Sathya Sai središnje zaklade i drugih uvaženih gostiju uz pjevanje vedskih mantri. Obraćajući se u toj prigodi, medicinski nadzornik bolnice, umirovljeni podmaršal zrakoplovnih snaga, dr. Vinod Kumar Varma rekao je kako će nova dvokatna zgrada, po svemu sudeći, biti gotova do sljedećega Bhagavānovoga rođendana, 23. studenog 2014. godine.

VELIKA SREĆA

William Harvey

Ovih 36 godina bile su najsretnije i najznačajnije godine u mojem životu. Zahvaljujući Njegovoj milosti, ja još uvijek koračam putom istine i ispravnosti. Iako „majmunski um“ koji je sklon predstavljati prepreku svima nama, nastavlja svoju borbu za prevlasti, ja svakodnevno molim, nastojim biti u dobrom društvu i činim stalni napor da se „suočavam sa zloduhom“ i „borim se do kraja“.

Odrastao sam na krajnjem jugu države Mississippi u vrijeme kada su rasna podijeljenost i sramotno nasilje koje se provodilo u okviru državnih sankcija te diskriminacija u odnosu na crnačko stanovništvo predstavljali svakodnevicu. Međutim, moje je djetinjstvo bilo sretno i primio sam puno ljubavi, posebno od moje majke. Moja je obitelj redovito posjećivala crkvu i naš se život, općenito, kretao u okviru Kristovih učenja. Po završetku koledža preselio sam se u St. Louis u državi Missouri gdje sam stekao doktorat u području psihologije, prije nego što sam počeo karijeru na području načina postupanja u slučaju nasilja i njegovog sprečavanja.

Kako je Svami došao u moj život?

U prosincu 1976. godine zatekao sam se ponovno u Jacksonu u državi Mississippi gdje sam sudjelovao u radu duhovne radionice pod nazivom „Povezivanje s nutrinom“ koju je vodio Alexander Everett. Tijekom održavanja radionice Alexander je primijetio: „Jasno mi je da je najveća duša na planetu osoba pod imenom Sai Baba kojemu nije potreban ni san niti hrana.“ Rekao nam je kako planira uskoro posjetiti Indiju i da bi bilo dobro tom prilikom vidjeti Sai Babu. Radionica se ponovno održavala sljedećeg ožujka i ja sam odletio u Jackson kako bih sudjelovao u njezinom radu.

Prije ožujka Alexander je bio u Prasnthi Nilayamu, proveo je tamo dva dana i bio je pozvan na razgovor. Govorio nam je o materijalizaciji kojoj je bio svjedok i dodao kako je Sai Baba znao sve o njemu i o poslu kojim se bavi. Rekao je kako ga je Sai Baba upitao bi li želio paketiće s vibhutijem koje bi

ponio „svojim prijateljima u Americi“. Istoga trenutka prožeo me nedvojbeni osjećaj da sam ja jedna od osoba koju je Sai Baba imao na umu. Tako da sam zamolio i dobio svoj paketić. Ne znajući što bih s njim učinio, jednostavno sam ga stavio u novčanik.

Nekoliko tjedana kasnije, potpuno neočekivano, naišao sam na knjigu „Sai Baba, Man of Miracles“ (knjiga je izdana u Hrvatskoj pod nazivom „Sai Baba – čudesnik“, u prijevodu Vesne Krmpotić, nap.prev.) koju je napisao Howard Murphet. Kada sam započeo s čitanjem te očaravajuće knjige, nastavio sa cijelu noć, sve dok ju nisam do kraja pročitao. Takvo što nisam nikada prije doživio. Autor je pomno provodio razgovore s velikim brojem ljudi koji su svojim očima vidjeli čudo i čudesna djela koja je izvodio Sai Baba, uključujući izlječenje onih koji su bolesni i osoba s tjelesnim invaliditetom, a čak i oživljavanja onih koji su umrli. Osjećao sam uzbuđenje i bio sam potpuno uvjeren da su nevjerojatne priče koje je Murphet zapisao bile istina! Pored toga, postojao je neobičan „krug prepoznavanja“ povezan s njima. Mojoj radosti nije bilo kraja!

Sljedećeg dana, nakon što sam obavio telefonski razgovor s nekolicinom prijatelja i ispričao im o mojem „otkriću“, otišao sam u trgovinu u kojoj su se prodavale gramofonske ploče i koja je imala velik izbor ploča s jazz glazbom. U to su se vrijeme gramofonske ploče koristile kao nosači zvuka. U trgovini se isto tako nalazio odjel u kojem su bile ploče s glazbom iz drugih zemalja. Odjednom sam bio potaknut da se uputim do police na kojoj je stajala oznaka „Indija“, nadajući se da ću pronaći nešto vezano uz meditaciju. Pretražujući ploče, naišao sam na jednu koja je nosila naziv „Jyoti Meditacija“ autorice Indre Devi. Kada sam ju izvadio, bio sam začuđen zato jer je ploča koja je bila iza nje imala na sebi sliku cijelog Svamijeovog lika i natpis „Sathya Sai Baba pjeva bhajane“. Bile su dvije takve ploče. Kupio sam sve tri i požurio kući kako bih čuo glas Boga.

Iako nisam razumio značenje riječi pjesama koje je On pjevao, bio sam zadivljen Sai Babinim melodioznim glasom. Slijedilo je čitanje profesora Kasturija i to dugog odlomka iz govora koji je Svami održao 1968. godine i koji je počinjao riječima: „Za zaštitu krjeposnih, za uništenje one koji čine zlo i da bih postavio pravičnost na čvrste noge, ja se utjelovljujem s vremena na vrijeme.“ Slušajući to i upijajući svaku riječ, činilo se kao da se sve više ubrzava proces preobrazbe koji je u meni započeo prethodne noći. Ne bih time želio reći kako sam odjednom postao pobožan i odbacio sve svoje loše navike. Međutim, nema sumnje da sam osjetio povezivanje s radošću koja je dugo bila odsutna i koja će sada poslužiti kao stalna pozadina tijekom mojega svakodnevnoga života.

Sai centar u St. Louisu

Izazov s kojim sam se suočio bio je kako pronaći što više toga o Sai Babi u vrijeme kada još nije bilo Google-a. Na sreću, tijekom posjeta San Franciscu i

Kaliforniji moj mi je domaćin predložio da provjerimo u telefonskom imeniku. Bili smo oduševljeni kada smo otkrili da u okrugu Haight postoji Sai centar. Kada smo tamo došli, sreli smo Dona Heatha, izuzeto prijateljski raspoloženog poklonika koji nam je bio spreman pomoći i koji nam je, pored toga što nam je ispričao mnoge priče, dao nekoliko knjiga, prospekata i neke sitnice za uspomenu. Isto tako me je pitao poznajem li u St. Louisu jednog Afroamerikanca koji se zove Juan Moore. Kada sam mu rekao da ga ne poznajem, Don je na neki način propustio reći mi da je Juan predsjednik Sai centra u St. Louisu. Prošlo je nekoliko tjedana prije no što sam saznao kako u St. Louisu postoji Sai centar i da se nalazi udaljen samo dvadeset minuta vožnje od mjesta gdje živim.

Ozračje u Sai centru na mene je djelovalo poticajno i uskoro je to postalo mjesto kamo sam jedva čekao otići svakoga tjedna. Pročitao sam puno knjiga o Sathya Saiju i bio sam potpuno zaokupljen nastojanjem da sudjelujem u radu sva tri krila u programu Centra. Postupno sam postajao sve ozbiljniji u nastojanjima da primjenjujem neka od Saijevih učenja.

Zanos prvog Svamijeovog daršana

Prilika za odlazak u Prasanthi Nilayam javila se tjedan dana prije Božića 1978. godine. Mjesecima koji su prethodili odlasku, gotovo svakoga dana zbio bi se nekakav krajnje neobičan događaj koji je predstavljao „znak“ kako Svami želi da dođem. Odjednom bi se pojavile prepreke da bi zatim, isto tako odjednom, na neki dramatični način nestale. Svaki je taj događaj dodatno osnažio moju vjeru i uvjerenje.

Prvi put sam vidio Sai Babu oko 4.30 sati ujutro na božićno jutro. Poklonici sa Zapada priredili su povorku sa svijećama oko mandira, hrama u kojem je boravio Svami. Kada sam završio s obilaskom jednoga kruga, pogledao sam gore na balkon i On je bio tamo – lagano se njišući na povjetarcu dok su odzvanjali zvukovi božićne pjesme „Joy to the world“. Bio je to prizor koji nikada neću zaboraviti. Pokleknuo sam, a moja su koljena dotaknula pijesak. Izgledalo je kao da postoji neka vrsta tijeka energije koja struji izravno do mene od Njega, koja je stvarala čisti zanos.

Svami je priredio poseban božićni ručak u kantini za stotine poklonika sa Zapada koji su došli provesti svoj najveći blagdan u Njegovoj božanskoj prisutnosti. Kasnije, poslije podne, mi smo se svi okupili u mandiru gdje smo poslušali kratke govore Howarda Murpheta i Johna Hislopa, prije nego što je Svami održao Svoj poticajni govor. Dr. Bhagavantam je prevodio govor dok sam ja duboko promišljao o svojoj sreći. Tada sam, polako postao obeshrabren i potišten, prisjećajući se propusta i odabira lošeg ponašanja koje sam učinio usput. Upravo u tom trenutku, Svami je prekinuo govor na teluškom i poviknuo na jasnem engleskom: „Zaboravi prošlost!“ Kako je to samo podiglo moj duh! Ponovno sam bio sretan i raspoloženje zadovoljstva potrajalo je tijekom cijelog

mojeg boravka od tjedan dana. Trećega dana poslijepodne dok sam sjedio u redu za daršan, Svami se zaustavio pored mene i upitao odakle sam. Zatim me je uputio neka odem do verande i pričekam na razgovor. Unutra su Njegove riječi o stvarima koje su bile osobne, djelovale tako da su svladale sve moje misli. Samo sam osjećao sreću. Kada je razgovor završio i kada smo izašli, uputili smo se u mandir zato jer je još uvijek trajalo pjevanje bhajana.

Odgovori na sva pitanja

U tom trenutku moj je um postao hiperaktivan dok sam ponovno proživljavao ono što sam mislio da se dogodilo tijekom mojeg dragocjenog razgovora s Gospodom Saijem. Zbunjenost i sumnja javili su se kada sam došao do zaključka da se stvari nisu odvijale na način kao što sam se nadao. Posebno zato jer nisam bio u prilici postaviti pitanje koje sam Mu želio postaviti. Prvo je pitanje bilo je li dozvoljeno pisati nešto o Njemu u jednom od stručnih časopisa za psihologiju. Sljedeća tri pitanja odnosila su se na pojašnjenje nekih stvari koje su se odnosile na duhovnu vježbu.

Kada sam izašao iz mandira, nekoliko mi je poklonika prišlo i raspitivalo se o pojedinostima onoga što se zbivalo tijekom razgovora. Između njihovih pitanja jedan mi je poklonik sa Zapada postavio pitanje čime se bavim. Kada sam mu rekao, on je dodao: „Ja sam psihijatar, a ovdje su i dvojica psihologa. Mi ćemo se sutra sastati kako bismo porazgovarali o tome da nešto napišemo za stručni časopis. Bi li nam se želio pridružiti?“ Odgovorio sam potvrdno i upitao ga za ime, a on je odvratio: „Sam Sandweiss“.

Meni je to predstavljalo odgovor na prvo pitanje koje sam želio postaviti Sai Babi. Tijekom sljedeća dva sata, na moje opće oduševljenje, na svako od ostalih pitanja koje sam zapisao, stigao je jasan odgovor ili zadovoljavajuće objašnjenje. U kantini se razvio razgovor između dvoje poklonika koji su sjedili pored mene, a koji se razvijao na takav način da je pokrивao jednu od tema. Na kraju, poklonik s kojim sam bio u sobi, pozvao je bivšeg Sai studenta i njegovog brata u sobu kako bi on mogao vježbati izgovaranje Gāyatrī mantrе. Tijekom njihovog razgovora stigao je odgovor na posljednje pitanje s mogega popisa. Preostalo vrijeme mogega boravka u ašramu prošlo je u stanju blaženstva dok sam uživao u uspomenama na razgovor i usvajao mnoge duhovne prednosti svakodnevnog života na tom mjestu. Po povratku u Sjedinjene Države još sam se više uključio u aktivnosti Sai organizacije.

Svako iskustvo koje nam pruža Gospod Sai, povoljno je za naš duhovni razvoj. Međutim, moram pronaći načine da se podsjetim kako je sve što On čini za moje dobro. S obzirom na to, smatram da je od koristi redovito se uključivati u razgovore s drugim tražiteljima na duhovnom putu.

Ovih 36 godina bile su najsretnije i najznačajnije godine u mojem životu. Zahvaljujući Njegovoj milosti, ja još uvijek koračam putom istine i ispravnosti. Iako „majmunski um“ koji je sklon predstavljati prepreku svima nama,

nastavlja svoju borbu za prevlasti, ja svakodnevno molim, nastojim biti u dobrom društvu i činim stalni napor da se „suočavam sa zloduhom“ i „borim se do kraja“.

Sada, kada se Sathya Sai više ne pojavljuje u Svojem fizičkom liku, mi koji smo toliko dobili svjesnošću o Njemu i Njegovoj slavi, trebali bi neprestano težiti da svojim primjerom prenosimo Njegovu poruku ljubavi. Stalno bismo trebali imati na umu da smo mi svi božanski, kao što je i svatko i sve što vidimo oko sebe.

- Autor je član Prasanthi vijeća pri Sathya Sai međunarodnoj organizaciji

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

FIJI

Sedmi godišnji Fiji-Australija Sai medicinski kamp održan je od 18. do 23. kolovoza 2013. godine u Fijiju pod vodstvom tri liječnika specijalista kojima je pomagalo 42 dobrovoljaca iz Australije, jedan dobrovoljac s Novog Zelanda i osam dobrovoljaca s Fijija. Prvi je dan bio posvećen nastavku medicinskog obrazovanja na temu zdravlja žene na Sveučilištu u Fijiju. Održano je nekoliko predavanja, a medicinska dokumentacija predstavljena je sudionicima predavanja.

Tijekom sljedećih pet dana, tim od liječnika dobrovoljaca koji su došli u posjet i domaćih liječnika u pratnji 40 studenata medicine, odvezao se u udaljenu seosku školu gdje su organizirali medicinski kamp. Obavljeno je više od 3 000 liječničkih pregleda i savjetovanja s područja opće medicine, pregleda vida, opće stomatologije, stomatološke protetike, zdravlja djece i žena, majčinstva, neurokirurgije, medicinskog obrazovanja i farmacije. Pored toga, podijeljeno je preko 750 naočala. Lokalni Sathya Sai dobrovoljci pomagali su u radu kampa dok su studenti medicine imali priliku za praktičnu vježbu i stjecanje iskustva.

GVAJANA

Radionica o Educareu održana je u subotu, 12. listopada 2013. Godine, pod vodstvom Instituta za Sathya Sai obrazovanje u zemljama Zapadne Indije, za područje Gvajane u New Opportunity Corps (NOC). To je zatvor za mlade prijestupnike koji je smješten na rijeci Essequibo do kojega je moguće doći samo brodom. Tijekom plovidbe, Sathya Sai poklonici imali su sreću jer su neplanirano imali susret s Donaldom Ramoutarom, predsjednikom Gvajane koji se zatekao na tom mjestu. Kada je čuo da se priprema radionica o ljudskim

vrijednostima, predsjednik je poželio susresti se sa Sathya Sai učiteljima. U skladu s time tri su se Sathya Sai poklonika sastala s predsjednikom Ramoutarom i podnijela mu izvješće o radionici koja je održana u NOC-u, a koja je proizašla nakon Sathya Sai konferencije kojoj je predsjednik ranije prisustvovao.

Radionica o Educareu provedena je uspješno. Mladi koji su prisustvovali predstavljanju, dobro su se ponašali, bili su pažljivi, pozorno su slušali i u potpunosti sudjelovali u radu radionice. Osoblje i mladi štićenici NOC-a su, po završetku radionice, izveli glazbeni program kako bi zabavili Sathya Sai poklonike i iskazali svoju zahvalnost za služenje koje im je pruženo s ljubavlju. NOC je bio prilično zadivljen predstavljanjima tijekom radionice i zamolili su Sathya Sai učitelje za održanje još jednu radionicu za ostatak osoblja.

MYANMAR

U okviru proslave Dana objave Avatara 2013. godine, devet članova Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO) iz Singapura, zajedno sa SSIO dužnosnicima iz susjednih zemalja, održali su obuku učitelja za program Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV) u trajanju od četiri dana u Yangonu u Myanmaru, od 10. do 13. listopada 2013. godine. Obuka za program SSEHV održana je za 23 učitelja koji predaju u Su Taung Monastery školi u Thanlyinu, Yangon. Dana 12. listopada 2013. godine 11 Sathya Sai dobrovoljaca organiziralo je poludnevni medicinski kamp u školi za 1 000 studenata i 35 članova osoblja. Dvije medicinske sestre iz Singapura zajedno sa 27 liječnika, 10 medicinskih sestara i 10 dobrovoljaca s lokalnog područja, ponudilo je svoje usluge s ljubavlju. Sudionicima kampa provjeren je krvni tlak i vid, nakon čega je slijedio razgovor s liječnicima u vezi glista, tuberkuloze, hepatitisa B i drugih najčešćih bolesti. Bolesnicima su osigurani potrebni lijekovi u priručnoj ljekarni. Pet bolesnika kod kojih je utvrđena moguća tuberkuloza, upućeno je u bolnicu za plućne bolesti na daljnje liječenje dok je 50 bolesnika upućeno u lokalnu bolnicu na liječenje hepatitisa B. Sathya Sai dobrovoljci organizirali su izgradnju sanitarnog sustava u školi i spremnika za vodu.

Gradska četvrt Thingangyun smještena je u istočnom dijelu Yangona. Dana 20. listopada 2013. godine Sathya Sai dobrovoljci podijelili su hranu za oko 120 bolesnika u državnoj bolnici Sanpya u Thingangyunu.

JUŽNA AFRIKA

Svih 13 regija s područja Južne Afrike sudjelovalo je u poklonstvenim, obrazovnim i aktivnostima služenja u dječjim domovima, školama, domovima za starije osobe i drugim mjestima kako bi se obilježio Dan objave Avatara.

Podijeljeno je više od 16.700 toplih obroka i 2.325 paketa s namirnicama. Pored toga, podijeljeni su dječja hrana, sjeme povrća, sadnice moringa drveta i odjeća. Studenti koji polaze Sathya Sai obrazovanje (SSE), pripremili su „Služimo planet Zemlju“, osobne poruke koje su priložene uz pakete s hranom. Sathya Sai dobrovoljci primijetili su da su u najudaljenijim selima ljudi prepoznali Bhagavāna i Njegovu ljubav prema svima. Djeca koja polaze program Sathya Sai obrazovanja (SSE), odigrala su kratku predstavu pod nazivom „Najsnažnija poveznica“. Mladi su isto tako priredili prikazivanje slajdova kojima su predstavili i naglasili značenje služenja čovječanstvu.

- Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Gujarat: Novosagrađeni besplatni medicinski centar zajedno s prostorom za duhovne djelatnosti koje je izgradio Sathya Sai Seva Samithi iz Sachina, svečano je otvoren 1. prosinca 2013. godine. Centar je smješten na Surat Navsari State Highway, a okolno područje nastanjuju tvornički radnici. U centru će svakodnevno raditi dispanzer, očna ordinacija i zubarska ordinacija. Slično tomu, Sri Sathya Sai Seva Samithi iz Bharucha pokrenuo je 8. prosinca 2013. godine besplatni medicinski centar u udaljenom i zaostalom području pod nazivom Tilakwada koje se nalazi u okrugu Narmada. Već prvoga dana rada obrađeno je 90 bolesnika.

Kerala: Konferencija na razini države Sri Sathya Sai organizacije iz Kerale održana je 7. i 8. prosinca 2013. godine u Trichuru. U radu koje je sudjelovalo više od 800 dužnosnika. Nakon što je gospodin N. Ramani svečano otvorio Konferenciju, održani su susreti dužnosnika koji su bili podijeljeni u 10 skupina, a raspravljalo se o načinu provođenja aktivnosti. Održan je i poseban susret predsjednika Centara. Gospodin V. Srinivasan, predsjednik Organizacije za područje cijele Indije, održao je razgovor s predsjednicima Regija i koordinatorima na razini države kako bi im dao jasne upute i vodstvo o misiji koja stoji pred Sai organizacijom. Slijedio je susret s članovima Zaklade na razini države. Dužnosnici iz šest Sai škola posebno su se sastali s predsjednikom Organizacije Indije te su dobili pojašnjenja i smjernice za bolje i djelotvornije djelovanje tih škola.

Drugoga dana više od 1700 aktivnih članova sudjelovalo je u radu Konferencije tijekom koje je predsjednik Organizacije Indije nagradio bivše dužnosnike koji su tri ili četiri desetljeća služili u Saijevoj misiji. 75 bivših dužnosnika dobilo je za uspomenu priznanje i predmete. Dvodnevna je Konferencija završila ponudom plana aktivnosti za 2014. godinu pred Božanska lotosna stopala Bhagavāna.

Maharashtra i Goa: Milad-un-Nabi, rođendan proroka Muhameda, proslavljen je u velikom stilu 19. siječnja 2014. godine u Dharmakshetri, boravištu

Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe u Mumbaiju. Namaz su obavili braća i sestre iz muslimanske zajednice na travnjacima Sai Deep. Gospodin Ajit Popat iz Ujedinjenog Kraljevstva i gospodin Nizamuddin Rayeem, predsjednik Mumbai Congress Minority Department održali su snažne govore kojima su istakli poruku ljubavi i mira iz Kurana i života proroka Muhameda i Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe nakon čega je slijedio program temeljen na vrijednostima.

Tamil Nadu: Duboki poklonstveni žar i duh jedinstva obilježili su proslavu 33. godišnjice Sundarama, boravišta Bhagavāna u Chennaiju. Programi su organizirani tijekom dva dana, 18. i 19. siječnja 2014. Godine, a uključivali su žrtveni obred (*homa*) za dobrobit čovječanstva, posjet crkvi Santhome, namaz koji su izveli poklonici muslimani u Sundaramu, veliku povorku balvikasa, narayana sevu i violinski koncert. Proslava je završila poučnim govorom koji je 19. siječnja 2014. godine održao glavni gost proslave, gospodin Saidai S. Duraisami, upravitelj Chennai korporacije.

BALVIKAS - NAJKRAĆA AUTOCESTA KOJA VODI PREMA BOGU

Studentski kutak

Iz znatiželje sam pregledavao web stranicu balvikasa prije nekoliko dana kada sam na njoj pronašao sljedeću rečenicu: „Balvikas nije samo program obrazovanja za djecu, to je suština cjelokupnog duhovnog znanja. To je educare za djecu svijeta (lok vikas)“. Moje je putovanje započelo s nekolicinom prijatelja. Prijatelja koji su uvijek izvodili nepodopštine. Naša je skupina bila poznata po svojim zloglasnim aktivnostima. Dani su prolazili i ocjene s ispita počele su se pokazivati. Učitelji su nas promatrali zbog naših loših postignuća. A povrh svega toga i roditelji su bili jako ljuti. Počeli smo osjećati kako su se prilike zagrijale i potrebu da se iskupimo.

Tada smo, jednoga dana, moji prijatelji i ja, sasvim slučajno ušli u razred gdje je bila Sri Sathya Sai balvikas skupina. Bili smo zbunjeni vidjevši malenu dječicu kako izgovaraju mantre. Balvikas učitelj je, pun ljubavi, započeo pričati kratku priču. Likovi iz priče oslikali su nas kao glavne glumce. Pomislili smo da je to naša priča jer su događanja oslikala svakoga od nas. Priča je završila tako da je cvjetni vijenac pao sa slike Bhagavāna, na što smo svi ostali zadivljeni. To je bio trenutak kada sam počeo razmišljati što ja to radim. Slijedim li pravi put? Te su riječi odjekivale u mojem umu. I priča je pokrenula postupak preobrazbe i, od toga, trenutka više nije bilo povratka natrag. Za mene, balvikas je postao izravna i najkraća autocesta koja vodi prema Bogu. Takva je božanska igra (*līlā*) našega voljenoga Gospoda, Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe.

1969-te godine tu malenu sjemenku educarea bila je posijao voljeni Svami i sada je izrasla u dobro razgranato stablo. Ovaj obrazovni program čini se dalekim za svu onu djecu koja se ne mogu pridružiti izravno u Svamijeve obrazovne ustanove. To je Svamijev način kako da dođe do nas, kako da nas vodi, kako da nas poveže s našim višim Sebstvom da bismo se brzo mogli vratiti k Njemu, da bismo brzo mogli stići kući. Dok su druga djeca učila pjevati „Baba Black Sheep“, mi smo učili kako postaviti temelje pet načela - istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost - tako da se udaljenost do Njega skratila. Mi smo učili strop nad željama da ne bismo izgubili iz vida ono što je važnije jer su nas prolazni svjetovni užitci mogli odvući s puta i od cilja.

Primjerena je izreka da nas obrazuju učitelji, ali da nam educare prenosi Bhagavān. Balvikas je medij kroz koji mi učimo kako teoriju pretočiti u praksu. Djelovanje u okviru kojega mi služimo čovječnstvu i na taj način izvlačimo na površinu suštinu educarea. To je razvoj glave, srca i ruke. Svami je rekao: „Moj život je moja poruka“. Zato, pokrenimo Sri Sathya Sai balvikas na djelovanje da bi postao lokvikas i služio u Svamijevoj misiji.

- Iz govora kojega je održao Kumari Ritankshi, bivši polaznik balvikas programa iz Himachal Pradesha, koji je govorio 4. siječnja 2014. godine prigodom održavanja Nacionalne konvencije bivših polaznika balvikas programa i studenata Skupine 3 u Prasanthi Nilayamu

PRONAĐITE 3 D-a, 3 P-a I 3 W-a U KRIŽALJCI

Da bi poklonici bolje i lakše razumjeli, Svami je ponekad sažeo Svoja učenja, obilježavajući iz slovima engleske abecede. Možete li reći, što je po riječima Svamija 3 D, 3 P i 3 W? Potražite te riječi u priloženoj križaljci i primijenite ih u životu.

D	E	V	E	P	O	L	M	E	N	T	R	Y	Z	E
M	O	N	D	D	P	W	Q	U	C	V	O	N	D	P
W	H	Y	P	U	R	I	T	Y	P	O	E	R	T	Y
S	A	W	M	T	I	S	B	E	C	K	O	N	E	D
D	E	L	I	Y	G	D	H	T	E	D	W	O	N	G
B	O	N	D	E	D	O	C	R	P	A	T	T	O	G
H	I	S	T	O	R	M	E	C	E	C	N	D	E	R
L	A	B	O	U	R	E	W	O	R	K	A	S	K	S
W	O	N	D	E	R	E	D	I	S	C	I	P	Y	N
B	E	A	W	U	D	T	I	F	E	U	L	Y	W	S
D	E	V	O	T	I	O	N	G	V	O	N	E	D	S
G	U	E	R	P	S	M	R	E	E	D	E	R	S	E
W	I	S	S	I	C	T	U	D	R	E	F	R	O	M
U	N	D	H	E	I	R	O	P	A	T	A	E	M	E
S	T	A	I	N	P	D	I	O	N	D	I	N	G	E
W	O	N	P	D	L	E	R	S	C	F	R	O	M	E
O	P	P	A	T	I	E	N	C	E	D	E	V	E	L
L	E	V	E	L	N	E	D	O	F	T	H	R	E	E
C	R	O	S	S	E	W	O	R	D	S	M	Y	S	R

Rješenja iz križaljke: 3 D = Duty, Devotion, Discipline, 3P = Purity, Patience, Perseverance, 3W = Work, Worship, Wisdom

Prvenstveni cilj

Tijelo se može poistovjetiti s kočijom, osjetila s konjima, um sa uzdama, a intelekt (*buddhi*) s kočijašem. No, pored to troje postoji i vlasnik kočije, istinsko Sebstvo (*ātman*) koji boravi u tijelu. Tako, uz poznavanje na koji način tijelo, osjetila, um i razum djeluju, trebete uzeti u obzir i razumijevanje istinskog Sebstva kao prvenstveni cilj.

- Baba